

VECKOBLADET

Utkommer fredagar

30:e årg. 2004

Fredag 12 mars

9

Veckobladet

Organ för vpk och KU. Ansvarig utgivare Monica Bondeson.

Både vänsterpartiet och Ung Vänster i Lund har som bekant tappat k-et. Ett v-medlemsmöte beslöt för länge sen efter lång debatt och omröstning att byta ut "Organ för" till "Utgivet av", och en tidigare v-ombudsman strök sen på eget beväg även den senare formuleringen ur tidningshuvudet. Monica Bondeson avslöstes av Ola Hagering som ansvarig utgivare och Ung Vänster hoppade av Veckobladet efter missnöje med dess redigering. Men inget av detta har sedan 1979 i vederbörlig ordning meddelats till Patent- och registreringsverket, och därför återkommer här ovan den gamla formuleringen, för så säger lagen. Vi räknar med en annan ordning redan till nästa nummer. VB-kollektivet beklagar förstås djupt det skedda.

Vår publicering i nr 8 av ett (förslag till) strategidokument för Ung Vänster har väckt delvis häftig kritik, och Claes Regander har som ordförande för ägaren vänsterpartiet i Lund bett Ung Vänster om ursäkt. Jag menar fortfarande, som redaktör för nr 8, att det var av befogat och legitimt nyhetsintresse som dokumentet publicerades. Jag tror att också Ung Vänster tjänar på att allmänheten genom dokumentet får ett grepp om de politiska motsättningarna i förbundet, som i kvällstidningarnas rapportering har överskuggats av Ola Nilssons sexsociogram. Men jag förstår också reaktionen. Som en debattör på vänsterpartiets medlemsmöte nyligen (ungefär) uttryckte det: "Varken Boforsdirektörer eller Ung Vänster vill förstås ha sina solkiga dessouer bykta ofentligt."

Gunnar Sandin som här ses dela ut VB utanför skånedistriktets årskonferens.

Eva-Britt Svensson på v-distriktets årskonferens: – Goda utsikter inför EU-valet

– Undersökningarna bland nej-röstare i EMU-omröstningen visar att många tog ställning mot bristen på demokrati och öppenhet, mot den federalistiska utvecklingen och för nationellt oberoende. Detta är ju vänsterpartiets frågor! Det gör att våra utsikter inför EU-valet i juni är mycket goda. Sucka inte över allt kampanjjobb som väntar! Minns i stället hur jättefint det kändes efter segern mot EMU.

Det hördes många "jättefint" och "fantastiskt" i konferenstalet från Eva-Britt Svensson, andranamn på vänsterpartiets EU-lista. Kommer hon in väntar mycket jobb om hon ska fullfölja företrädarnas traditioner, för enligt EU-statistik som hon redovisade är v-ledamöterna aktivast av alla svenska delegater. Därför är det, menade hon, ingen motsättning att rösta på representanter för ett parti som har utträdde på sitt program.

Sverige är totalt 30 procent rikare än för tio år sen, fortsatte Eva-Britt Svensson, men varför används inte de pengarna till att ta hand om de gamla och lösa diverse andra brister? Varför har vi fått ett systemskifte? Jo, på grund av EU:s stabilitetspakt som har bidragit till budgetbalanskrav i Sverige och i alla våra kommuner. De sambanden måste vi lyfta fram.

En röst på vänsterpartiet är också ett ställningstagande för folk-omröstning om EU:s nya författning. En omröstning som bland annat socialdemokraterna inte vill ha. De säger att vi inte kan stänga dörren till EMU, men den dörren har ju svenska folket slagit igen!

Mindre. Men bättre?

Skåne har drygt en miljon invånare. Drygt en promille av dem är organiserade i vänsterpartiet, närmare bestämt 1085 personer, enligt de preliminära siffror som redovisades på v-distriktets årskonferens i lördags. Det är cirka 30 färre än året innan. Inget märkvärdigt i det. M, kd, c, fp, mp och s minskar alla och troligen också v, enligt Kommun-Aktuellt sammanställning nyligen, och som VB tidigare berättat har vänsterpartiet tappat medlemmar också lokalt i Lund.

Optimala insatser?

Dessa drygt tusen har dock åstadkommit åtskilligt enligt den verksamhetsberättelse som redovisades på konferensen: kurser, konferenser, studier, seminarier, offentliga möten som distriktet ordnat utöver all lokalt organi-

sa Eva-Britt Svensson innan hon drog vidare till ett kampanjmöte. För hennes del har valrörelsen redan börjat.

Regiondebatt

Landstings/regiongruppens rapporter har inte sällan förbigåtts med tystnad på årskonferenserna, men i år blev det debatt efter regionrådet Vilmer Andersens långa föredragning. Varför har vänsterpartiet accepterat avgiftshöjningar som ju drabbar de fattiga hårdast? Varför läggs vårdcentraler ner när det står i programmet Skånsk Livskraft att primärvården ska vara basen? Varför kostar tandvård så mycket att många låglönade invandrare inte har råd med den? Hur kan vi gå med på att bidra till handikapphjälpmedel skärs ner, och varför har vi inte diskuterat den frågan med handikapporganisationerna?

Det handlade förstås om ekonomi i regiongruppens svar och försvaret. Vi har ju nyss höjt region-skatte och ville undvika att göra det igen, sa Andersen men fick genast mothugg. Saima Jönsson förklarade att Skånsk Livskraft i

princip var positivt men att programmet inte skulle spara några pengar och att partifolket fick vara berett på opinionsstormar från hotade lokalintressen.

– En rörmokare får inte offentligt stöd för att starta en firma, men en privatpraktiserande läkare får, påpekade Eva Wahlgren. Avtalen med privata läkare är dyra för regionen, och det berättades i pausen att vänsterpartister i flera distriktsnämnder har medverkat till att förlänga sådana avtal. Det är emellertid svåra frågor för ovana politiker att hantera och stödet från vänsterpartiets välbefolkade regionkansli tycks inte ha varit tillräckligt starkt.

Från kongressen

Patrik Strand hade varit ledare för den skånska kongressdelegationen och gav en positiv rapport om dess verksamhet, trots att framgångarna (enligt motsvarande rapport på v-mötet i Lund den 26.2) inte tycks ha varit så stora. Han passade på att kritisera (den avgångna) parti-styrelsens "blöta finger i luften": varför hade inga ombud för Kubas kommunistiska parti inbjudits.

Sima Ajdahi hälsade från Ung Vänster och betonade, med tydlig adress, att den organisationen föredrar att göra upp sina meningsskiljaktigheter internt och inte går ut i massmedierna, något som inte ger alla medlemmar samma demokratiska möjligheter.

Gr

olika hörn av landskapet, erfarenheter, åldrar etc. Det är obestriddligen sant, liksom det är ännu sannare att mångfalden skulle bli ännu bättre om hela landet var en valkrets. Det finns alltså en närhetsprincip att väga in. Om man klöv distriktet i fyra delar, till exempel efter riksdagsvalkretsarna, skulle dessa delar enskilt trots allt vara jämstora med eller större än flera partidistrikt.

Fast argumentationen om valkretsarnas storlek är mest en skenfäktning, för det handlar om politik. Med en enda krets kan det läger som behärskar distriktsstyrelse och valbredning i praktiken skicka en enhetlig delegation till kongressen. Det fanns förvisso en helsingborgare på valberedningens förslag nu senast, men det var

Forts. på sid. 2.

Unga vänsterpartister i Lund

Pinar Dal

Vänsterpartiet i Lund har fått många nya unga medlemmar de senaste åren. Många av dessa, är troligen inte så kända för Veckobladets läsare. För att råda bot på denna sannolika brist startar vi nu en serie intervjuer med unga vänsterpartister i Lund. Vi börjar i det här numret med en intervju med Pinar Dal.

Pinar Dal är 23 år och sitter i Vänsterpartiets styrelse i Lund, i styrelsen för Ung Vänster Lund Östra och representerar Vänsterpartiet i Lunds miljönämnd som ersättare.

Du är född och uppvuxen i Lund?
Jag föddes 1981 i Gaziantep som ligger i kurdiska delen av Turkiet nära syrisk gräns. När jag var fem år kom jag med mina föräldrar till Lund. Först bodde vi på Kämnärvägen på Norra Fäladen. Där gick jag på dagis. Jag minns inte vad dagiset hette men min mamma har berättat att det fanns en Che Guevara-affisch på väggen i ett av rummen.

Vi flyttade sedan till Vikingavägen på Linero där jag började på daghemmet Blåtungan. Jag gick på Vikinga- och Järnkraskolan och fortsatte på det naturvetenskapliga programmet på Spyken. Min pappa jobbade på sjukhusets tvätt och min mamma jobbade som städerska. Jag bor ännu på Linero med min mamma och min bror som är 17. Jag läser nu på Miljövetarprogrammet på universitetet.

Varför gick du med i Ung vänster och Vänsterpartiet?

Det är naturligt för mig med ett politiskt engagemang utifrån min bakgrund. Politiskt förtryck var ju anledningen till att vi flyttade till Sverige. Jag valde mellan Ung Vänster, Ungsocialisterna och kanske också RKU. Den främsta anledningen till att jag gick med i Ung Vänster var att Vänsterpartiet är representerat i parlamentariska församlingar och därmed har en bredare förankring än de andra organisationerna. Jag kände dessutom Sara Mohammadi vilket gjorde att det var lättare att gå med i Ung Vänster. Jag visste ju då att det åtminstone fanns en person som kunde hjälpa mig. Det var i samband med aktiviteterna för kurdernas rättigheter för fyra år sedan som jag gick med. I Vänster-

partiet har jag varit medlem några år nu.

Är dina syskon också politiskt aktiva?

Min storasyster har varit engagerad i Ungsocialisterna. Min bror uttrycker sitt engagemang genom hip-hop-musiken. Han brukar vara med och uppträda på politiska evenemang.

Vad kommer miljöintresset ifrån och varför läser du miljövetenskap?

I gymnasiet gjorde jag ett projektarbete om Shell och hur de agerade i Nigeria. Jag kunde se hur företaget exploaterade både människor och miljö. Detta visade tydligt för mig att kapitalistiska företag agerar utan hänsyn till människor och miljö. De underblåste också till exempel religiösa konflikter, som i och för sig fanns från början, men som inte hade fått lika allvarliga följder om inte Shell hade underblåst dem.

Jag vill arbeta med miljöfrågor i ett globalt perspektiv. Det är också viktigt med den lokala miljön, som trafik och industriutsläpp och sådant. Men det är många som jobbar med det redan. Vi glömmer ofta att människor i Tredje världen, förutom att vara drabbade av fattigdom, också drabbas av betydligt allvarligare miljöproblem än oss. Miljön är även en klassfråga eftersom det är arbetarklassen som i första hand påverkas av miljökatastrofer och berövas hus och hem då stora bolag vill exploatera.

Vilka andra frågor vill du jobba politisk med?

Förutom de globala miljöfrågorna tycker jag det är viktigt med den feministiska och antirasistiska kampen. Den analys som v har idag är inte så tydlig. Jag tycker det är viktigt att vi måste få en uppfattning om, hur och varför förtryck uppstår – alltså en teoretisk bas – och därefter lägga upp en konkret och progressiv strategi. Det känns viktigt för mig, som tjej och invandrare, att arbeta med sådana frågor då det rör min vardag och min framtid, dvs var och hur jag får bostad och jobb. Givetvis måste vi även ha en bra klassanalys som integreras med det feministiska arbetet såväl som det antirasistiska arbetet

Har du själv upplevt att du blivit diskriminerad för att du har ett utländskt ursprung?

Nej, inte personligen, vad jag vet, men jag misstänker starkt att min

mammas svårigheter med Försäkringskassan när det gäller frågor som sjukskrivning och förtidspensionering till stor del beror på att hon inte är född här och dessutom tillhör arbetarklassen.

På arbetsplatserna så tror jag att kvinnoförtrycket är mer synbart än rasismen. Det är inte alltid så enkelt att veta om olika negativa konsekvenser (till exempel att man inte får det jobb man sökt) beror på att man är invandrare eller om det beror på något annat.

Hur är det att jobba i Ung Vänster och Vänsterpartiet?

Det känns bra att arbeta med frågor som berör ens vardag med kamrater som har samma grundvärderingar. Och jag har många bra kamrater där. Men jag önskar att arbetet kunde ske i en atmosfär där man diskuterade sakfrågor och inte personliga konflikter. Personkonflikterna gör att arbetet står still.

Jag är inte med i något studentliv och vill inte arbeta med studentpolitik. Däremot funderar jag på att engagera mig i Folkets bio och starta upp ARF (Anitrasistiska film dagar) här i Lund tillsammans med kamrater från Ung Vänster och representanter från ARF.

Hur tror du det kommer att vara för dig själv och i Sverige om 20 år när du är 43?

Jag tror att jag kommer att byta jobb och bostadsort ett antal gånger. I den närmaste framtiden vill jag bo på Möllevången i Malmö och jag skulle också vilja studera en tid i Nya Zeeland.

Om 20 år har jag kanske familj, men jag vill inte fjärma mig från den miljö som jag är uppväxt i. Jag skulle gärna bo på Linero och leva nära de människor jag är van vid.

I Sverige tror och hoppas jag på att Vänsterpartiet är med i regeringen tillsammans med Socialdemokraterna. Men detta kräver att de slutar bedriva en borgerlig politik. Det borde vara möjligt för dem att då ha 40-45% av rösterna och Vänsterpartiet ungefär 20. Och det borde då kunna föras en ordentlig vänsterpolitik. Själv vill jag inte arbeta parlamentariskt utan utomparlamentariskt.

Du vet att utomparlamentarisk aktivitet kan betyda engagemang i olika icke-parlamentariska sammanhang, men att det också kan betyda att man arbetar för att störta parlamentet och ersätta det med något annat?

Jag är för ett parlamentariskt styrelseskick. Jag menar bara att jag, utifrån de kunskaper och den skolning jag får i Ung vänster och Vänsterpartiet, vill engagera mig i föreningar som till exempel hyresgästföreningen, kvinnogrupper och facket för att där arbeta för ett rättvist socialistiskt samhälle. Samhällsförändringar måste komma underifrån och drivs inte fram främst av parlamentariskt arbete.

Mats Bohgard

Kommunala kortisar

Budgetramar. Enligt majoriteten i Kommunstyrelsen ska kommunens förvaltningar spara 1% rakt över. Majoriteten består denna gång av alla partier, utom Vänsterpartiet, som sa nej till generella besparingar och reserverade sig. Det blir för nämnder och förvaltningar, inte bara att suga på ramarna, man får nog i vissa fall gnaga köttet ända in till benknotorna. Vänsterpartiet börjar nu på allvar oroa sig för hur 34-punktsprogrammet ska kunna genomföras.

Ny stadsbyggnadsdirektör blev det inte när nuvarande direktörens visstidskontrakt löpte ut. Alla partier – utom Vänsterpartiet – sa ja till förlängning på tre år för Anders Tingvar. Vänsterpartiet reserverade sig mot beslutet och ville starta ett rekryteringsförfarande.

Flyktingmottagning. Eftersom det visat sig att statsbidraget för flyktingmottagning inte täcker de kostnader som kommunen har Socialnämnden begärt tilläggsanslag för år 2004 på 3,8 miljoner. Kommunstyrelsen har sagt ja till anslaget och begäran går nu vidare till Kommunfullmäktige, där lundaborna kan se fram emot en engagerad debatt i ämnet. Borgarna säger nämligen nej till mer pengar. De vill i stället skära ner ("anpassa" som de kallar det) verksamheten. Och så vill de att kommunen ska tillskriva regeringen om mera pengar. Det är naturligtvis inget annat än en tom demonstration med en sådan skrivelse; det kommer inte att ge ett bättre till flyktingmottagningen.

Lokal Agenda 21. Revideringen av den lokala Agenda 21 är försenad. Huvudanledningen är att en del nämnder och förvaltningar har satt sig på tvären i remissarbetet och velat haft en helt annan inriktning på Agendan. Ingen har dock kunnat hävda annat än att det förslag till lokal Agenda som tagits fram är helt i linje med vad Kommunstyrelsen beställt. Nu har Kommunstyrelsen sagt ifrån: samtliga nämnder och förvaltningar rekommenderas att aktivt biträda Kommunstyrelsens Miljöutskott i den andra remissomgången. I sådana här sammanhang ska en rekommendation nog inte enbart ses som en artig vägledning.

30 km/tim. Senaste bostadsområdet som får hastighetsbegränsning till 30 km/tim är Nilstorp. Det beslutades vid Tekniska nämndens senaste sammanträde. Vänsterpartiet välkomnar att alltför bostadsområden får 30 km/tim. Partiet förespråkar 30 km i princip i hela tätorten Lund.

Gröna bussar. Så småningom kommer Stadstrafikens bussar att målas gröna, liksom hållplats-skyltar och liknande. Precis som i t.ex. Malmö. Det har Skånetrafiken

bestämt. Kommunen är i det närmaste helt utlämnad åt Skånetrafikens goda vilja när det gäller Stadstrafiken. Det är endast på nåder som kommunen får driva trafiken själv. Enligt lag är det regionen som rör över den inomregionala kollektivtrafiken. Skånetrafiken drar nu åt tumskruvarna på Lund ytterligare några varv. Man kan undra vad vänsterpartisterna i Region Skånes kollektivtrafiknämnd säger i frågan...

Apropå Stadstrafiken så såg de rödgröna i Tekniska nämnden till att förfrågningsunderlaget för den kommande upphandlingen av stadstrafiken utformades så att det säkerställde anbud även på naturgasdrift. Tjänsteförslaget var utformat så att risken fanns att det enbart kom in anbud på dieseldrift. Den nya dieseln anses nu vara så ren och fin att den av en del branschfolk anses bättre än naturgas. Men de rödgröna tycks inte vara helt övertygade om att det är så.

un

En kortis till

Den längsta diskussionen på det kommunala parkeringsbolagets senaste styrelsemöte gällde på vilken krog bolagsmiddagen efter stämman i april ska hållas. Det får vara en rymligt lokal eftersom p-bolagets middagar blir alltmer populära – som bolag lyder vi inte under samma snålhetsrestriktioner som nämnderna, och eftersom det är bilisterna och inte skattebetalarna som står för fiolerna knorrar inte vänsterns representant. Det höjdes röster för Basilika, det vill säga Palladium med nytt, italienskt stuk, men eftersom året har varit ekonomiskt framgångsrikt fastnade vi för Håckeborgs slott. Då får vi visserligen kosta på abonnemang bussar till deltagarna, men pengar finns som sagt.

I övrigt byggs just nu ett halvpermanent p-hus vid Mejeriet. V-representanten var emot men för-gäves.

gr

Distriktsval

Ordförande
Britta Berg, Simrishamn

Ordinarie styrelse
Mats Andersson-Lindau, Östra Göinge
Eva Hamzi, Skurup
Nita Lorimer, Lund
Paula Mulinari, Malmö
Mikael Persson, Kristianstad
Murielle Rosenlöf, Landskrona
Niklas Selberg, Lund
Ruzica Vukadin, Kristianstad

Ersättare (i ordning)

Mary Einarsson, Bromölla
Philip Maughan, Burlöv
Camilla Andersson, Höganäs
Morgan Svensson, Malmö
Sten Lundström, Malmö

Valberedning

Johan Malm, Landskrona
Anders Neergaard, Lund
Evelina Nilsson, Malmö
Birgitta Otterbäck, Skurup
Nela Porobic, Helsingborg
Linda Svensson, Malmö
Leo Vukadin, Kristianstad

[Aumm raukorr]

Jag skrev för mycket länge sedan här i Veckobladet om råkornas närvaro i Skåne och jämförde dem med vänsterpartister. Det var en illa utsatt grupp som ansågs allmänt bråkiga och besvärliga och de bekämpades medvetet genom förgiftning och avskjutning (råkorna alltså, vänsterpartisterna bekämpades med andra medel). Råkan var därutöver på femtio- och sextiotalsen svårt utsatt genom den kvicksilverbetning man då utförde på utsädet. Fåglarna fick i sig kvicksilvret och deras antal sjönk snabbt ner till 5000 par i Skåne i slutet av sextioalet. Men man kunde förstå att bestånden skulle repa sig och så blev det, liksom med mängden vänsterpartister. Råkorna är nu uppe i drygt 40 000 par i Skåne och fortsätter att öka.

På råkafton

Jag var och lyssnade på ett intressant föredrag i detta ämne av Kenneth Bengtsson i Skånes Ornitologiska Förenings regi fören månad sen (egendomligt nog med inträdesavgift – är det vanligt att föreningar tar betalt av sina medlemmar när de ordnar ett möte?). Råkor finns med enstaka par ända upp till Trondheim, Östersund och Uleåborg, men det är i Skåne vi har de stora kolonierna – det är jordbrukslandskapets fågel. Linné noterade från sin skånska resa 1731: "Råkorna ropa i alla träd som är planterade på slätten." Och i Skåne finns råkan egentligen bara i ena halvan, området söder om en linje Båstad-Simrishamn (plus Kristianstadsslätten).

Råkorna har lite blandade vanor: en del är flyttfåglar och drar ner till Nordsjökusten och England på vintern medan andra håller sig kvar så gott det går. Ibland invaderas vi av östliga råkor från Ryssland och Baltikum (social turism?) över Skåne och ibland kan de råka illa ut på vägen över Östersjön. I mars 85 räknade man uppåt femtusen döda råkor ilandflutna efter en extrem dimma mellan Bornholm och Öland.

En social varelse

Men detaljerna kring råkans liv kan man hitta i handböckerna. Det intressanta är hur starka känslor de möter. Vi som gillar dem tycker de är vackra med sina kraftiga näbbar och byxklädda ben och uppskattar deras kloka beteenden. Det finns de som kallar kråkfåglarna (alltså inkl. korp, skata m fl) för fågelvärldens primater, dvs. anser dem ha högt utvecklade hjärnfunktioner. Och visst, man kan beundra råkorna när man ser deras teknik med valnötter, som de älskar. De

borrar två hål i skalet för att få in näbbskänkarna och flyger sen bort med nöten för att bearbeta den mot en sten.

Det motståndarna har emot dem är i första hand att de bildar kolonier (medelstorleken är fyrtio bon) och att det kring dessa kolonier utvecklas ett rikt socialt liv som hörs. Och det finns ingen anledning att förtiga att det hörs rejält och det dagarna i ända, fram till maj. Sen finns det förstås också människor som helt enkelt inte klarar av att se

svarta fåglar i stort antal kretsas i närheten av den egna bostaden. Så ringer man till Miljönämnden och begär att råkorna ska skjutas bort.

Vad det handlar om är att råkorna, liksom människorna, har flyttat till stan. Utanför Eslöv fanns det förr en koloni med cirka 200 bon och nästan inga i tätorten. Men nu har alla flyttat in till tätorten. Varför? Jo det moderna jordbrukslandskapet är ju en odlingsöken, där finns stora delar av året inget åtbett för råkorna. Men i stan finns det ett stort antal gräsmattor, veritabla drivbänkar för den föda råkorna vill åt: dagmaskar, insektslarver, frön. Det är klart att de fattar vinken och flyttar till stan.

Det är naturligtvis helt orimligt att förfölja råkor med gift och gevär. Vill vi ha färre får vi väl hålla igen på gräsmattorna. Stadsbor som villigt står ut det med det ständiga trafikbruset men som inte kan klara av att det finns fler högljudda varelser än vi själva ska naturligtvis inte få sin vilja fram. Råkforskarna tillråder att man i stället för att tänka att man vaknar på morgnarna av råkorna så skulle man tänka att man vaknar till råkorna. Jag är dock inte säker på att det hjälper.

[Frawn nojjes-varrden]

Jag tillhör inte de lättroade och hade väl egentligen inte tänkt att gå och lyssna på Hipp-Hippgänget på Olympen, men hur det var så kom jag iväg. Det var värt besöket, jag fick en utmärkt omnummererad sittplats på studs, och visst försvarar gänget väl sin plats i den lundsiska nöjestradiitionen, som ju har varit källan till förnyelse av svensk nöje och humor under mycket lång tid.

Men det är lite svårare att säga vad exakt vad det är som är bra. Det är fullständigt klart att de tre centrala figurena: Tiffany Persson, Itzhak och Kajan är helgjutna och övertygande personligheter. Tiffany är den råa men omtänksamma tanten som pratar lite för mycket, Itzhak den halvgalne akademikern/besserwisern, en korsning mellan Sten Broman och Herman Lindquist, och så den snälle och neurotiske brandförmanen Kajan. Vi har mött dem alla i verkliga livet.

Dags- för klassanalys

Men här i Veckobladet måste vi nog också ta till klassanalysen. I grunden handlar det hela om klass och region som ju ofta samspelar på ett intressant sätt. Som jag ser det är allt baserat på skämt i gränsområdet mellan arbetar- och medelklass, där vi hittar uppåtsträvarna lägre tjänstemän, förmän, hantverkare, vård- och socialarbetare, butiksforestandare, kort sagt folk som bor i Staffanstorps. Och det är inget elakt, vi skrattar ömsint. En av min ungdoms nöjesupplevelser var att i Fredriksdals friluftsteater höra Nils Poppe, jag tror som stins, på frågan från en överklassdam: "Är ni från vettet, karl?" ge det eleganta svaret "Nej, jag är från Eslöv".

Staffanstorp är förstås vår tids Eslöv, och Hipp-hipp vår tids bondkomik/folkklustspel och med det menar jag inget nersättande. Att det uppskattas av publiken är fullständigt klart. Med min tränade blick kunde jag utan att göra intervjuundersökningar fastslå att publiken bestod av precis samma grupp av människor som det hela handlade om. I det avslutande avsnittet har Tiffany en talkshow, där Tiffany och Itzhak kommer loss och improviserar kring ett fast schema, ungefär som Hasse Alfredsson i Lindemansketcherna. I bakgrunden ser vi en projicerad bild av en skyline från Staffanstorp ("Staden som alltid sover"). Jag förutspår en stor framtid för gänget om bara stockholmarna kan förstå nyanserna i skånskan.

Lucifer

VECKOBLADET Svartbrödersg 3, 22350 Lund. Tel 046/138213. Utges av V Lund. Prenumerationsavgiften, 250 kr/år, insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv utgivare: Ola Haging** Tel 046/143309 Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: vbladet.lund@passagen.se. Red. förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adress-ändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

En mes-i-mittens mardrömmar

Igår eftermiddag var jag på Ariman. Lika trevligt men rökigt som vanligt. En grabb visade sin rygg, som var iklädd en t-shirt där det stod "Tredje riket är här". Jag är inte tonåring och jag brukar mer betona att det tusenåriga riket varade tolv år den gången och att historien aldrig kommer att ta slut – mänskligheten får alltid en andra chans, på det ena eller det andra sättet – men jag fattar vad han menar. Klassamhällets utveckling accelererar i rask takt och mina vinna på Lotto-drömmar ändrar mål, från soffan jag längtat efter i flera år till att lägga undan till resan till Schweiz, där det finns dödshjälp för den som kan betala. För gammal vill jag inte längre bli.

Det här plus alla böcker och filmer om nazismen jag fått i mig genom åren, plus läget i partiet, orsakade mardrömmen i morse, som fortfarande hänger med fast jag sitter i solen som strömmar in genom fönstret i partilokalen och det är långlördag därutöver. I drömmen har vi Kommunalpolitiskt möte på tredje våningen på Katte (jag gick där för trettio år sedan), och när jag tittar ner från fönstret ser jag en polisbil som smyger sig fram bakom syrenhäcken. Den som sett Polansky "Pianisten" förstår vad som följde.

Den som var med i vpk Lund på sjuttioalet minns hur stämningen var då. Det är mycket bättre idag, tycker jag i alla fall. Fast det kanske beror på att jag är äldre och mer hårdhudad, eller på att jag är en av de mesar i mitten (beteckningen är min egen, men etiketteringen skedde i VB för några veckor sedan) som än så länge accepteras av alla. Jag undrar hur de som är lika unga idag som jag var då, mår. Inte så bra, tror jag.

På den tiden blev det ett val mellan att stanna kvar i det gubbiga, akademiska, okamratliga vpk. Eller vara med och bilda apk. Eller bli passiv. Min mardröm tror jag handlar om att vi är i det läget igen, och jag hoppas att den inte är en sanndröm. Jag hoppas att det inte ska fortsätta att vara så att den som vinner inte kan kosta på sig att vara generös i sin seger, och att de "besegrade" lever ut sin besvikelse i grida svängar. Tecknen tyder på att jag har fel i mina förhoppningar.

Somliga försökte manövrera ut Karin Svensson Smith från riksdagen. Somliga andra (jag var en av dem) arbetade för att hon skulle stanna kvar där. Karin och hennes stödtrupp vann men hanterade segern självgott och ogeneröst, enligt min mening. Nu har somliga andra vunnit på partikongressen och frågan är hur generösa de är mot dem som besegrades. I Lund är det numera så att man går på möten som är med "min grupp" eller där jag med min röst kan påverka ett viktigt beslut, men inte på andra. Vi som går på Kompolmötena är "förnyarna" (som alla är svenskar-från-början) och mesarna i mitten och ibland några andra. Vi är äldre eller medelålders. Vi som går på medlemsmötena är unga eller har invandrarbakgrund, eller är medelålders mesar-i-mitten.

Visst låter det tröttsamt?

Vad är grunden för att man engagerar sig politiskt? Ett ideologiskt engagemang naturligtvis, i vårt fall för solidaritet och jämlikhet. En vilja att förändra Lund, Sverige och världen så att de blir solidariska och jämlika platser att leva ett bra liv i. Och ett personligt behov av att tillsammans med andra göra dethär och samtidigt bli respekterad och ha roligt och känna sig trygg.

Sverige har utvecklats till "det nya landet" även för oss som alltid bott här. Och det nya landet är inte drömlandet utan ett land där utanförskapet och vanmakten hotar var och en som blir arbetslös, sjuk eller gammal.

Vi har fått en bra partiordförande i Lars Ohly och i Lund en bra ordförande i Claes Regander. Vi har allesammans ett ansvar för att de ska kunna göra ett bra jobb och vi behöver göra en bra insats i EU-parlamentsvalet och lägga en bra grund för valrörelsen om drygt två år.

Sverige är inte landet där ett politiskt parti som står till vänster kan kosta på sig maktkamper och omogna beteenden.

Nilla Bolding

Vart går Veckobladet?

Först en liten kommentar till Ulfs replik i nr 7: Jag menar förstås inte att VB är fientlig mot invandrare. Däremot har de funnits inlägg som av olika kamrater har uppfattats som kränkande, även om detta inte var skribentens avsikt.

Men min grundfråga kvarstår fortfarande: Hur tänker VB:s redaktion förvalta det faktum att årsmötet beslöt att Veckobladet ska fortsätta vara en del av

Vänsterpartiet i Lund? Frågetecknen har börjat hopa sig.

I senaste Flamman publicerades dokument om hur gruppen kring Vägval Vänster planerade sitt agerande på kongressen. I detta sammanhang nämndes också VB som en möjlig kanal för den gruppen. Den naturliga frågan är då hur VB:s redaktion ser på sin roll: Vill man vara en del av Vänsterpartiet i Lund, eller vill man hellre vara ett språkrör för en viss gruppering inom partiet, som dessutom visat klara tendenser att till etablera sig som fraktion?

VB är också medvetet om att man negligerat ungdomen och ungdomsförbundet, och vill enligt vad man skriver i nr 8 bättra sig på den punkten. Man kan då verkligen fråga sig om det rätta sättet då är att publicera interna dokument från Ung Vänster.

I Ung Vänster pågår nu en intensiv diskussion inför den extra kongressen. Förbundsstyrelsen har beslutat att kongressen ska vara slutet, och att diskussionerna ska föras internt av omsorg om medlemmarna.

Man kan naturligtvis ifrågasätta om detta beslut är klokt och om det i längden går att hålla sådana diskussioner interna. Men, och detta är viktigt: Ung Vänster är en självständig organisation, som har rätt att fatta sina egna beslut. Detta måste vi i Vänsterpartiet respektera! När jag var aktiv i Kommunistisk Ungdom uppskattade vi inte pekpinna från partiet, och jag tror inte Ung Vänster gör det i dag.

Jag är övertygad om att Ung Vänster genom bra och kamratliga diskussioner kommer att kunna lösa de problem som finns. Men denna process tror jag inte underlättas av att Veckobladet publicerar deras interna dokument. Jag tror inte heller att det blir lättare för VB att bli förankrat och accepterat inom Vänsterpartiet i Lund.

Jag var en av dem som på årsmötet röstade för att VB skulle fortsätta vara en del av Vänsterpartiet. Jag ångrar inte detta, men måste samtidigt konstatera att VB sätter sina vänner på hårda prov.

Upp till bevis! Vill ni verkligen vara en del av partiet?

Hans Persson

Svar direkt

Vi blev lika förvånade som Hans när vi läste Flamman. Vi utges av v-Lund och ser VB-jobbet som partiarbete. Debattinlägg är välkomna från personer och grupper i och utanför partiet, nu som förr. Om publiceringen av Ung Vänsterdokumentet se sid. 1 t.v.

Jag ger upp!

Kar'n förstår ju inte vad jag säger. Det här var överspelat för min del, men nu tvingar Mats Bohgard mig att göra ett sista försök att få någon sorts rätsida på den här trötta munhuggningen, som för länge sedan slutade vara en debatt eller diskussion eller annat gagnenrikt. Eller intressant för läsarna, hos vilka jag ber om tillgift för ytterligare spaltinkräktande. Mats Bohgard, jag har ju redan sagt att jag håller med dig i sakfrågan. Ändå fortsätter du att tillvita mig allehanda rasresonemang. Förstår du nu? Det är väldigt lätt för "mb" att ta billiga poäng genom att kalla någon som ställer högre krav på språket än "mb" för "språkkverulant" eller "språkpolis". Gör inte det. För att inte belasta spalterna och VB-läsarna ytterligare kommer här en kort sammanfattning som även "mb" borde förstå: Jag håller med "mb" vad gäller sakfrågan – om nu någon minns den längre? Den språkliga ramen bör vara i samklang med innehållet.

Slut

Håkan Olsson

Lars Ohly

besöker Skåne och Malmö onsdag 31 mars, preliminärt på Jeriko den 18.30. Vi tror att många i och utanför vänsterpartiet är nyfikna på den nya partiledaren, och det blir tillfälle att ställa frågor. Huruvida Ohly i samband med det besöket kommer att inleda sitt utlovade försök att reda upp förhållandena i det skånska partidistriktet är tills vidare obekant.

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET. Lö. 13.3 kl. 10 samling till avfärd till internat i Everöd.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson, Göran Persson och Gunnar Sandin (red.). Nästa redaktör Göran Persson, 141612.

Manus sänds per post till Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Månd. e.19 till 046-138213. Manus mottas gärna i form av Worddokument (.doc), RTF eller ren text på 3,5" diskett. Bifoga helst pappersutskrift. Enklare är att skicka e-post till vbladet.lund@passagen.se. Lämna då gärna två versioner: den raa texten som brev och dokument i format enligt ovan som bilaga. Redaktör Gunnar Sandin 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Cecilia Salemark 14 92 71